

Η αναφορική αντωνυμία ὅς, ἥ, ὅ

αρσενικό	ὁ χορ ός τοῦ χορ οῦ τῷ χορ ῶ τόν χορ όν ᾧ χορέ	ὅς οῦ ῶ ὄν	οἱ χορ οί τῶν χορ ῶν τοῖς χορ οῖς τούς χορ ούς ᾧ χοροί	οἷ ῶν οῖς οῦς
θηλυκό	ἡ τιμ ή τῆς τιμ ῆς τῇ τιμ ῇ την τιμ ήν ᾧ τιμή	ἥ ῆς ῇ ῆν	αἱ τιμ αί τῶν τιμ ῶν ταῖς τιμ αῖς τάς τιμ άς ᾧ τιμαί	αἷ ῶν αῖς ᾶς
ουδέτερο	τό φυτ όν τοῦ φυτ οῦ τῷ φυτ ῶ το φυτ όν ᾧ φυτόν	ὅ οῦ ῶ ὅ	τά φυτ ά τῶν φυτ ῶν τοῖς φυτ οῖς τά φυτ ά ᾧ φυτά	ᾶ ῶν οῖς ᾶ

Κλίνω την αντωνυμία
χρησιμοποιώντας αυτά που **ἤδη** γνωρίζω!
Παίρνω τις καταλήξεις των ουσιαστικών και όταν
τονίζω δεν ξεχνάω να προσθέσω την

δασεία!

Η αναφορική αντωνυμία ὅστις, ἥτις, ὅ,τι

Σχηματίζω την αντωνυμία

χρησιμοποιώντας αυτές που **ήδη** ξέρω!

«Προσθέτω» την αντωνυμία
ὅς-ἥ-ὅ και την τίς-τίς-τί και έχω
την αντωνυμία ὅστις-ἥτις-ὅ,τι!

Ο τονισμός είναι **ίδιος** με τον τονισμό
της αντωνυμίας ὅς-ἥ-ὅ!!!

ὅς οὗ ῶ ὄν	τίς τινός τινί τινά	ὅστις οὗτινος ῶτινι ὄντινα	οἷ ῶν οἷς οὓς	τινές τινῶν τισί τινάς	οἷτινες ῶντινων οἷστισι οὓστινας
ἥ ἥς ἥ ἥν	τίς τινός τινί τινά	ἥτις ἥστινος ἥτινι ἥντινα	αἷ ῶν αἷς ᾶς	τινές τινῶν τισί τινάς	αἷτινες ῶντινων αἷστισι ᾶστινας
ὅ οὗ ῶ ὅ	τί τινός τινί τί	ὅ,τι οὗτινος ῶτινι ὅ,τι	ᾶ ῶν οἷς ᾶ	τινά τινῶν τισί τινά	ᾶτινα ῶντινων οἷστισι ᾶτινα